

Foranlediget heraf skal man meddele, at Justitsministeriet gennem Distriktsbrandinspektørerne har iværksat en nærmere Undersøgelse af Behovet Landet over hos Kommunerne og de private Redningskorps for at komme i Betragtning ved Materiellets Fordeling.

Denne Undersøgelse er nu afsluttet, og Justitsministeriet er for Tiden i Færd med paa Grundlag af de indkomne Andragender om Tildeling af Materiel og Distriktsbrandinspektørernes Indstillinger at udarbejde en endelig Plan til Materiellets Fordeling. I enkelte Tilfælde, hvor der paa Grund af særlige Forhold har været Behov for øjeblikkelig Udstationering af Brandmateriel, er dette foreløbig overladt vedkommende Brandvæsen med Forbehold om senere Afgørelse af Betalingspørgsmaalet. Det omhandlede Materiel omfatter som tidligere oplyst ca. 45 større Brandslukningskøretøjer: Tanksprøjter, Automobil-sprøjter, Slangetendere og Udrykningsvogne, ca. 60 bærbare Motorsprøjter, en Del Redningsstiger, et stort Antal Slukningsaggregater samt Kulsyreslukningsvogne, flere Tusinde kemiske Ildslukningsapparater: Vandslukkere, Skumslukkere, Tetraslukkere, Kulsyresneslukkere samt Haandsprøjter, Brandspande, Vandkar m. m., ca. 50 000 m Brandslange, hvoraf Hovedparten er gummieret, og som Tilbehør mange Hundrede forskellige Straalerør, Forgrenings- og Overgangsstykker, Koblinger, Standrør, Kometslukkere, Skumblandere, Tornystre til Skumvædske, Dunke og Tromler med Skumvædske m. v., ca. 145 Røgdykkerapparater med Tilbehør og Reservedele, et stort Antal Gasmasker, større og mindre Brandstiger samt en Mængde mindre Redskaber, saasom Økser, Save, Koben, Donkraft, Spader, Skovle, Svabere og meget andet.

I Justitsministeriets Skrivelse af 23. Marts 1946 til det ærede Udvalg er Værdien af Materiellet efter en løselig Opgørelse paa Grundlag af Genanskaffelsesprisen anslaaet til i alt ca. 3 Mill. Kr. Der er nu foretaget en endelig Optælling og Vurdering af det paagældende Materiel. Som Grundlag for Vurderingen har man for gode, gangbare Effekter (bortset fra Køretøjer) benyttet Dagsprisen og reduceret denne i passende Grad efter den Stand, hvori de paagældende Effekter forefindes, idet der dog selv for ubrugte Ting er foretaget en vis Reduktion under Hensyn til, at det nuværende Prisniveau maa anses for at ligge meget højt, samt til at Effekterne, inden det blev frigivet og inddraget i de af Justitsministeriet oprettede Depoter, har maattet ligge i længere Tid under daarlige Lagringsforhold og derfor ikke kan regnes som nye Ting.

For Slangemateriellet, der udgør en ikke ubetydelig Del af det overtagne Materiel, har man ment at maatte reducere Værdien betydeligt, da dette Materiel maa skønnes at være mindst 6 à 7 Aar gammelt, og i hvert Fald de gummierede Slang, der udgør Hovedparten af Partiet, forringes ved Lagring, uanset om de bruges eller ej, saaledes at man kun kan regne Levetiden til ca. 10 Aar. For Køretøjernes Vedkommende, hvis Genanskaffelsespris med Specialudstyr vilde andrage meget betydelige Beløb, er Vurderingspriserne sat relativt lavt, navnlig under Hensyn til, at der ikke kan skaffes Reservedele til Køretøjerne, da de paagældende Fabrikker i Tyskland er ødelagt.

Ved den i Overensstemmelse med foranstaaende foretagne Vurdering er den samlede Værdi af det omhandlede Materiel opgjort til ca. 1 285 000 Kr., hvoraf ca. 490 000 Kr. udgør Værdien af de større Køretøjer.

Under 5. August 1946 har Justitsministeriet over for Finansministeriet redegjort for de Retningslinier, som Justitsministeriet efter Forhandling med Justitsministeriets Brandudvalg mener bør lægges til Grund ved Materiellets Fordeling og Fastsættelsen af den Betaling, der vil være at erlægge herfor.

Som ledende Synspunkt for Fordelingen bør efter Justitsministeriets Opfattelse gælde, at man tilstræber videst muligt at støtte en videre Udvikling af Landets Brandberedskab, saaledes at de Kommuner, der skal nyde godt af Materiellet, selv bør paatage sig de henset til hver Kommunes Forhold rimelige økonomiske Byrder ved Opbygning eller Udvidelse af Brandberedskabet, men at de dog ved at faa Andel i det her omhandlede Materiel ogsaa økonomisk bør opnaa en saadan Fordel, at det kan tilskynde til Øgelse af Kommunens egen Indsats. Denne Anvendelse maa formentlig ogsaa siges at være mest naturlig, naar henses til, at det nu maa anses for fastslaaet ved Forhandlingerne med de allierede Magters Repræsentanter at der i Danmark ikke skal betales noget Vederlag til